

פחת דיין נאלצה לשלם תשע ל"י לחודש — סכום ממשי וכלל לא סימלי עבורה.

★ ★ ★

גבורתו של יוסי

דמונר יודים תשע ל"י במקום לשתיים עשרה, כי קלרה הפסיקה ללכת לבית הספר כבר בראשית השנה. כאשר התגייס הבן נאלצה אמו, ג'ארמן, לצאת לעבודה. היא ניסתה למכור ירקות בשוק העירוני פעמיים בשבוע, יכלה יחד עם זאת להמשיך ולטפל בילדים. אך המוצעה המקור מית סירבה לתת לה רשיון. כל פעם שהתקיינה את דוכנה, הופיע מפקח עירוני שי הטיל את הסחורה לבוקר. ג'ארמן נאלצה להחליף את עבודתה, הפכה לפועלת בפולגות, המיפעל המבוסס היחיד בקרית גת.

מיליונר יהודי מאוסטרליה השקיע בו מיליונים, שיחד עם כספי הממשלה הפכו את המיפעל לגאחת העיר. מן המיליונים המושקעים נהנתה גם משפחת דיין: 6.5 ל"י ברוטו כשכר יומי.

כדי לזכות בסכום זה היתה דרושה ריאורגניזציה משפחתית. משהו מבני המשפחה היה נאלץ להישאר בבית כדי לטפל בילדים. תורה של קלרה הגיעה. היא נאלצה להפסיק את לימודיה באמצע השנה השנייה, למלא את מקומה של האם.

החודש עומד להתקיים משפט: היועץ המשפטי לממשלת ישראל נגד ברוך ר' ג'ארמן דיין, הנאשמים בהפרת חוק לימוד חובה.

אין זה המשפט היחיד הנאיים על משפחת דיין. משפט נוסף קשור בנסיגה של המשפחה להפעיל את כשרונה המסחרי. לפני עשרה חודשים, כשיצאה ג'ארמן לשוק, נשאר יוסי בבית כדי לטפל בילדים הקטנים. דירתה של משפחת דיין היתה אז גדולה יותר, כללה צריף עץ קטן שניבנה ליד הכניסה האחורית של הדירה. השתמשו בו כחצר שינה נוסף וכמקום איחסון לבגדי המשפחה.

יוסי הדליק פתיליה כדי לחמם חלב עבור שמעון, אחיו הקטן, שהיה אז בן שמונה חודשים. אש הפתילה אחזה בוילון החלון שבצריף. יוסי אץ לכבות את האש, הפך תוך כדי כך את הפתילה, והצריף עלה בלהבות.

אחרי השריפה פנה ברוך ללישכת הסעד בבקשה להעניקה. יחד עם תשובת הסירוב קיבל תזכורת כי חובו למכביה אש מגיע לסכום של שלושים ל"י. אם החוב לא

משפחת הגיבור ברוך וג'ארמן דיין עם אחיהם יוסי ודניאל. המונה שתיים עשרה נפשות, מתגוררת בדירה הקטנה, המשפחה, המונה שתיים עשרה נפשות, מתגוררת בדירה

הגידו בקרית גת

ששטחה 34 מ"מ. "דירות טובות ועבודה, נותנים רק לאלה שיודעים לצעוק ולשבור שולחנות במשרדים", טוען ברוך, אבי המשפחה המשתכר כפועל חקלאי בפרדס, בעיירת העולים קרית גת.

רי הבניין, שמואל אפריגן, שהושיט לה את אחד מצניורות המחסן כדי שתיתפס בו. אך הצניור היה קצר. אפריגן צעד קדימה להקריבו לילדה, מעד ונסחף במימי הנחל. בהתרחשות צפו מאות זופים המומים. רק אחד מהם לא איבד את עשתונותו. הוא עמד אז ליד שטח הבנייה החדש. מרגע נפילתה של אסתר למים, עד הגיעה לקירבת הבניינים החדשים, לא עברה יותר מדקה. תוך דקה זו הורידו אדמונד את מעילו, הסיר את שונו, מסרו לחבר וקפץ אל המים. גופתה של הילדה כמעט ולא ניראתה עוד במימי הסחף העכורים. רק מפעם לפעם צצו ידיה. גופת החייל והשומר נתגלו לאחר יומיים. החיפושים אחר גופת הילדה נמשכו גם לאחר מכן.

תני. ילדי הסביבה נאספו על גדותיו כדי לחנות בהשתוללותו. ביניהם היתה גם אסתר וייסמן, ילדה בת תשע. לפתע נשמע צעקה: "אסתר נפלה למים!" הכל התרחש במהירות הבוק. הנחל סחף את הילדה לכיוון הגשר — במרחק 150 מטר. שם מיהר לעזרתה שומר מחסן חומי

ורק כשהרחיקו מתחום הסכנה, הועיק את השכנים לעזרה. יוסי הציל את חיי התינוק, אך לא ידע אז כי ביצע מעשה של גבורה. גם אדמונד לא חשב על גבורה כשנחלץ החודש להציל ילדה טובעת. נחל לכיש ניראה באותו יום כנהר אימי

יפרע, הוזהר ברוך, יופנה העניין לערכאות משפטיות. איש לא הוכיר אז את תפקידו של יוסי בשעת השריפה. שכחו כבר שהילד לא ניתפס לבהלה, גילה תושיה, הציל את אחיו הקטן מלהבות האש. בכוחותיו האחרונים הצליח יוסי להוציא את אחיו מהצריף,

הנחל היבש

חלל לכיש גילה את טבעו ההפכפך. הוא נרגע בינתיים, ומימיו הרדודים זורמים עתה לאיטם. בקרית גת אין איש שלא מצביע על ביתה של משפחת דיין. מועדון רוטורי המקומי אירגן ועודת עזרה, והקציב שלוש מאות ל"י לכל אחת מן המשפחות השכולות. משפחת החייל קיבלה מענק נוסף — חמשת אלפים ל"י — מהרמטכ"ל. ביום השישי האחרון הגיעה חבילת בגדי ילדים מחבר דגניה, כנראה ראשונה מתוך רבות שיגיעו אחריה. אך גם זה יחלוף. נחל לכיש יבש וייהפך לחאדי רגיל. משפחת דיין הגיבור תישכח, תתפנה לצרותיה הרגילות ולדאגותיה היומיומיות. אך תחסר לה התקנה שהובטחה עלידי הבן הטוב אדמונד, שנחשב במשפחתו למלך.

חבילה מפיבויז דגניה, נושא עמו פרוספר הרוש, שליח המוצעה המקומית של קרית גת.

ארבעה במיטה אחת קלרה דיין (12), מדגימה את סידורי השינה של אחיה הקטנים. קלרה הפסיקה את לימודיה כדי לקחת על עצמה את עול הטיפול בילדים בעת שאמה עבדה.